

Naročnina: doma na skupni naslov mesečno 2 D., na posameznoga 2 Din. 50 par.

V inozemstvo mesečno 6 Din. Z M. Listom, M. Ogračkom i kalendarom letno 100 Din.

Plačati se mora bar mesečno naprej.

Štev. položnice 11806.

Rokopisi se ne vračajo.

NOVINE SLOVENSKE KRAJINE

Vredništvo v D. Lendavi hš. 67, uprava v Črensovcih, Slov. Krajina.

Cena oglasov: cela stran 800 Din., pol strani 400 Din. i tak niže. „Poslano“ i med tekstem vsaka reč 2 Din. Mali oglasi do 10 reči 5 Din., više vsaka reč 1 D. 50 p. i oglasna taksa posebi. Popust po dogovori.

Küga z Francije.

Ne gučimo od slinavke i park-levke, štero je dobila naša živina po dekli, ki jo je prinesla iz okužene francozke štale domo. Drugo kügo mamu v misli. Küga, ki se širi po fotografijaj. Na Goričko so prinešene fotografije z Francije: nagi dečki v nečistom djanji. Samo bolševizem je zmogžen kaj takšega razširjati, bolševizem, šteri Boga i njegovih zapovedi ne pozna, zametava.

Te nesramne slike se širijo med mladino i še nedoraščena mladina se vči na nedostojno življenje, da si podkopa vero, vniči poštenost i zakopa zdravje telovno tüdi. Mladina, ki je prle na radost bila svojim starišom, je po teh slikaj podivjala. Mesto boganja preklinja stariše, mesto molitve se tepe po noči, mesto bože službe se da veseljačnji, mesto zdrave, hasnovite zaposlenosti se vda pijančivanji. Vse, samo veselo slika je to ne.

Dühovnik nam naznanja, da francozki brezverski kmetje, ki na vero nikaj ne dajo i so komunističnoga mišljenja, grozno kvarijo naš narod, ki je pri njih v službi i ga spelavlejo na komunistične vode, da ga tü potopijo v brezverski i krvoločni komunistični navuk. I za prvo stopnjo k tomi uspehi so si vzeli orožje nesramnosti. Kak mladino pogrozijo v nečistost, zgübi ta odporne sile, hüdomi se protipostaviti več ne more, po klanci leti dol i dol, dokeč si ščista ne spotere najdražgi kinč: vero v Boga i svoje düšno zveličanje.

I gda vidimo pred svojimi očmi te žalostne, ne slike, nego žalostne jakostne spadaje, jeli se sme što, ki verje v Boga, vkraj držati od borbe proti toj splošnoj kügi pokvarjenosti, ki jo posredno i neposredno širi komunistem med našov mladinov? Jeli sme što naše liste i teh sotrudnike, dopisnike, vredniško osobje i širitelje zaničavati, gda ti dnesden v vsakom pogledi včinijo največ, da naš narod rešijo potopa v močvaraj brezverstva i grdih grehov! Jeli sme što, brez toga, ka bi si nakopao grozovito odgovornost pred Bogom, samo v misli napadati naše liste, ki jedini iz Slov. krajine se borijo s Kristušovim navukom za naš narod, da ostane na pravoj poti! Ne bodimo sebični, ne iščimo svoje slave, ne držimo roke na svojem žepi, nego na stežaj odprimo srce i v toga globočino sprejmimo vsakoga, je stari ali mladi, je bogat ali siromak, je vučen ali nevučen, je gospod ali delavec, ki svoje moči posvečuje za rešitev našega naroda! Vsi v eden tabor. Nišče naj ne išče vodstva. Voditeo je Kristušova lübezen. Če te nema v srci, ki se razglašuje za voditelja, nikdar ne pripela našega lüdstva prek rdečega morja komunizma. Samo lübezen je zmožna rešiti naše lüdstvo jakostnoga pogina, ar samo ta zavüpa v Boga, ar samo ta ne zavüpa sebi v globokoj poniznosti. To dvoje nam pa zasigura vsikdar i vsepovsedi i v vsakom boji popolno zmago, če zednim žepe radi praznimo za siromake. TSJ.

Razgled po katoličanskem sveti.

† Dr. Bauer Anton, nadškof.

Osirotela je zagrabečka nadškofija, pred lepim Marijinim svetkom je dober Bog k sebi pozvao zagrabečkoga eršeka, dr. Bauer Antona. Pokojni so bili goreči i vučeni dühovnik pa nestrashene i nezlomlive vole v borbi proti hüdobiji. Niti oblasti ne so se zastopali, gda je trbelo braniti Kristušove pravice. Bili so veliki lübiteo svojega hrvatskoga naroga i goreči graditeo Jugoslavije. Rodili so se l. 1856. jan. 11. v Breznici na veleposestvi grofa Erdödija. Nadškofijo so vodili 23 let, škofovsko spravišča v Jugoslaviji pa z vsov odločnostjov i modrostjov prek 18 let. Najvekeš malo seminišče Srednje Europe je v Zagrebi i je delo pokojnoga. Njihova dobrotljivost i radodarnost je omogočila nastavitev medicinske fakultete v Zagrebi, te velike pomoči za trpeči, betegüvajoči človeči rod. Poklonili so 210 jezero koron v te namen. Pri zgübi toga velikoga moža je prvo izrazo sožalje visoki kraljevski dom, zatem vlada po g. ministri dr. Korošci, ki je zastopao min. predsednika, potem nešteti cerkveni dostojanstveniki civilni oblastniki. Naj pokojnoga düša zagleda večno svetlost, prosimo vsi. Pokojni nadškof so jako lübili siromake i je podpirali. Javno so glasili, ka ki v denšnjih teških razmeraj ne sprevidi, da je njegova düžnost siromake podpirati i se boriti za socialno pravičnost delavcov, te je zaspaio i zamüdo pravo pot. Pokojni so se podali večkrat na dom prostoga lüdstva, si seli na podoknaj na klop i si pogučavali z siromakim narodom od njegovih nevol, ga batrivali i njemi pomagali. Vsikdar puni vüpanja so vlevali vüpanje v vsako dvoječo i strto düšo. Svojega velikoga düha so zajemali z Pres. Öit. Svestva, pred šterim so vsaki den edno vüro premolili.

Neštete jezere naroda so obiskale pokojnoga na mrtevčem odri i ga sprevodile v pondelek k počitki, iz šteroga vstanejo odičeno, z zastopnikom Njeg.

Bašov Majči od Grada v Franciji:

Sedmi božič v tujini.

Najlepše dneve svoje mladosti sem preživo sredi zime okoli božiča v krogi svoje družine. Ve so se tistokrat vršili zame največelejši dogodki, kak krasenje božičnoga dreva, delanje jaslic, hoja k polnočnici, popevanje na svetek sv. treh kralov i spodobno. Najbole sem se veselio božičnoga dreva.

S prva sem samo pomagao dati v roke starejšemi brati razne okrasne predmete. Prišla po so leta, kda je bila edino na meni skrb, da postavim dreve. Že poleti sem izbirao jaliček, ki bi bio prikladnejši zame ino lepši. Pri takšoj priliki sem meo srečno roko i sem vedno izbrao jako dopadljivo. Gda je bilo delo opravljeno i so že gorele svečke na drevesci, sem povabo sve ostale svoje brate ino mater, da bi vidili i mogoče tüdi popra-

Vel. krala, Petra II., vlade zastopniki, štirami ministri, na vnoge stotine dühovniki, z škofi i nadškofi, z vojaškimi, državnimi i cerkvenimi dostojanstveniki. Mrtvo telo bo počivalo v krasnoj zagrebečkaj stolnici.

Nemčija. Prvo nedelo cerkvenoga leta so po vseh cerkvaj Nemčije prešteli pastirsko pismo nemških kat. püšpekov, v šterom ti jasno povejo, da vladni zastopniki laži razširjajo od kat. Cerkev i te dühovščine, da vlada ne dovoli zagovora Cerkvaj, da z penezi podpira odpad od krščanstva za novo pogansko vero, kat. Cerkvaj pa že tri leta ni pfenninga podpore ne dala, čeravno se v konkordati za to zavezala i čeravno med svet trobi, da podpira kat. Cerkev. Austrijski škofje v svojem adventskom pastirskom pismu tolažijo svoje dühovne tovariše, škofe ž njihovimi verniki v Nemčiji i njim zagotavljajo, da je bodo podpirali z svojimi molitvami v njihovej borbe, dokeč Kristuš ne zmaga v Nemčiji.

Ločitev zakonov na Češkom. Leta 1933. je bilo 6000 ločitev, l. 1934 jezero več, to je 7000, l. 1935 več za 322, to je skupno 7322, lani pa že 8608. Zmed 53 varašov, ki štejo nad 10 jezero prebivalcov, se je samo v treh več rodilo, kak vmrlo, v 50 varašaj se je več trüg zabilo, kak zibelk zdublo. Proti toj strašnoj pokvarjenosti so češki püšpecje izdali pastirski list za čüvanje krščanskih družin.

Ešče lepa pesem je prepovedana v Rusiji, če je najpre vsebina verska. Tak je oblast prepovedala igranje i spevanje i razvnoženje svetoznane lepe Marijine pesmi: Ave Marije, ki jo je vglasbo Schubert.

Kitajska. Voditeo Kitajske republike Čang Kaj Šek je goreči katoličanec, vsaki den čte sveto Pismo i za Veliki Petek toga leta je krasno pismo poslao svojim padanikom, v odkriva živo vero v Kristüša. Proti komunizmi se močno bori i ga žalosti, da Japonci napadajo njegovo državo iz razloga, da strebijo komunizem. Njim se ide za Kitajsko zemlo.

vili morebitne napake. Pri nekoj takšoj priliki me je mama očivesno pred vsemi pohvalila, prej, da sem jako dobro rešo svojo nalogo.

„Tüdi jaz bi takšega postavio, pa še lepšega,“ se je pošalo mlajši brat, ki bi tüdi rad postavio drevesce.

„No boš pa ti prišestno leto, kda bo Majči z doma,“ je pobožala mati mlajšega sina.

Resan ga drugo leto nesam delao več jaz . . .

Ne mi bilo sojeno, da bi dugo vživao to srečo i blaženost v rojstnoj hiži. Naskori me je življenje potegnolo v svojo sredo i me zajelo z vsov silov. Prišla so leta, kda sem morao zapüstiti dom pa iti v svet. V začetki me pot ne zanašala daleč, ostajao sem samo v precejšnoj bližini doma i te sem stalno preživo Božič pri toplom domačem ognjišči ino pri lüboj materi. Doma sem dobo nove energije i jasnosti za nadalni boj.

A zdaj? Nikaj več ne morem domo za Božič. Že sedmič ga obhajam v tujini brez drevesca in jaslic, brez posvetov i svečk, brez veselja, toplot i lübezni, sam v tujini brez glasne molitve okoli božičnoga dreva, brez polnočnice. Že sedmič samo v dühi prizigam svečke i se veselim družinskoga božičnoga veselja.

Moji božiči v tujini neso več oni dnevi, po šterih je nekđaj moja mladost tak hrepnela, nego so to davi, spodobni vsem drugim; ve včasih tüdi na Božič gledam, kak se zemla vali

Ne glejmo, ka delajo drugi

Kelkokrat se zgodi v življenji, da človek napravi kaj slaboga, da napravi svojemi bližnjemi škodo ali kakši drugi velki greh proti Bogi, pa se tolaži s tem, da so drugi tüdi takši i da so drugi tüdi to i napravili. I s tov tolažbov navadno človek, misleč, da je ne sam takši, svojo hüdobijo od dneva do dneva ponavlja, tak, da nazadnje niti ne občüti več pekoče vesti.

Jaz sam Gospod Bog i nemaš drugi bogov pred menov, je prva zapoved, štero je Bog dao človeštvi, da bi jo držalo i se po njej ravnalo. Med gromom i trepetom izraelskoga naroda je Bog dao to zapoved i je ne pravo, če drugi narodi te zapovedi nedo sprejeli, da jo potem tüdi oni lejko zavzejo. Mamu strašen dokaz, kdakoli je izraelski narod nasledüvao svoje poganske sosedo, zapüstio Boga i začeo maliküvati, je bio vsigdar strašno kaznüvan. Neje tü nikaj pomagalo, če so pravili, da drugi tüdi tak živejo i maliküjejo. Boža zapoved je jasna, odločna i zapovedüjoča: nemaj drugi bogov pred menov i nenapravljaj si zrezani kepv, da bi nje malo. I kelko se toga dogaja med nami, zrezani kepv ravno ne molimo, nego penez, materijo, vživanje. To so naše slike, štere vsaki den molimo, za štere se trüdimo, se znojimo. Vse naše življenje i govorenje je prepleteno okoli teh slik, Bog, šteri je alfa i omega našega življenja, to je začetek i konec, pa je potisnjeni na stran. Tak se tüdi godi med narodi i državami, da so zavrgle zapoved božo. Brez prve bože zapovedi ščejo naravnati vse življenje med narodi i državami, edna z drugov tekmüje, štera bi kem prle zbrisala vse spomine i sledove na prvo zapoved božo. Ali mogoče čüjemo den za dnevom, da bi se pri izdelavi zakona, šteri zadene vse sloje i stanove državlane, da bi se omenila reč: Bog. Ali čüjemo, da bi se od parlamenta pa do najnižje konference ali sestanka omenile reč: Bog nam pomagaj, ali v imeni božem? Ne, to ne, vsi se ponašajo z nekov modernostjov i nešteti z malov, plitvov pametjov. Če pa se že najdejo zmes takši, ki v Boga verjejo, so to bele vrane, neštetni z teh včasih zagovarjajo bože zakone zavolo javnoga, ešče kelko telko nepokvarjenoga lüdskega mišljenja. Vsa čast pa odločnim katoličanskim možem. Dnesden se nam čüidno vidi, če prebiramo zgodovino, da so nekđaj narodi molili razne bogove iz lesa itd. Te je bilo staro poganstvo, zdaj pa je moderno poganstvo toti brez zrezanij kepv, štero pa pozna samo želodec i materijo, šteriva si postavla za bogove, razne voditele pa začne po božansko častiti. Ali se stem opravičijo narodi i države pred Bogom, trdeč da drugi tüdi tak delajo? Ne, kazen ne bo izostala, kak pri izraelskom narodi ne, prišla bo prle ali sledkar, nede tü po-

od lemeža, ki njej ne püsti mirü pri njenom zimskom spanji, ki njej odpira prsa, da sprejema novo setev, ali mi pa rezek vrisk tovarne skoz ledeno mrzlo ozračje i megleno noč nadomešča božične zvonove, drdranje pa ropotanje strojov rajske glasove orgel i raznovrstno smrdljivo strojno olje prijeten düh kadila.

Oh, kak siromaški so ti Božiči!

Ah, kak mi je sve to tüje, kak neizmerna je moja žela, viditi pali dom, veseliti se doma z vsemi dragimi, slišati znova ednok naše prijeto božično popevanje.

Usoda me je pognala z doma, tujina me je sprijela, me izžema i me sili k tlom. Moči mi pešajo, ve nesam zmogo, da bi se iztrgao iz njenoga obimanje tekem teh sedmih let. Ali boš, tujina, želela i terjala od mene tüdi osmi božič?

O Bog, ne daj!

Izseljencom v Nemčiji!

Opominamo vse izseljence v Nemčiji, da ma nemška marka štiri različne cene. Tak majo najbolšo ceno — približno Din 17.50 — marke, štere se lejko nakažejo mesečno na potni list po pošti; marke, štere se pošlejo s klirinškim čekom, pa majo ceno Din 13.90; srebrne marke valajo Din 12.40; papirnate marke pa Din 9.75.

Zato naj vsaki izseljenec pošle mesečno dovoljeno šumo marke (30—40) po pošti, ka njemi pa od zaslužka preostane, naj zbira tri ali štiri mesece i naj pošle po klirinškom čeki. Nikak pa naj ne nosijo s sebov domo papirnate ali srebrne marke, ar majo pri tom veliko zgübo.

magalo se zagovarjati, da so tudi drugi tak delali ali delajo, kaznuvani bodo.

To so narodi i države. Če pa pogledamo ljudi i sami sebe, najdemo ravno tisto sliko. Kelko je ljudi, da se tolaži v svojem dejanji i misljenji s tem, da drugi tudi tak delajo i živejo. Kelko ljudi misli i to tudi dejansko dela, da, če drugi živejo brez molitve i Boga, da tudi oni lejko, da če drugi preklinjajo Boga, da tudi oni lejko. Če drugi vržejo stariše na cesto pa zato itak majo srečo, mislijo da je tudi oni lejko vržejo ali preganjajo. Nikak misli, da če drugi žive nečisto v nedovoljenom razmerji, da to lahko napravi tudi on itd. To je neopravičena tolažba, to je norost človeka, šteri služi strašno kaznen. Bog ne de pitao soseda namesto tebe, kak si živo. Pred Bogom nede pomagalo se včgucati na toga ali onoga, nego za svoja dejanja de odgovoren vsaki i po njih bo tudi sprejeo kaznen ali plačilo.

Bog nam je dao zapovedi, da se po njih moramo ravnati i je spunjavati, ne pa po sosedaj i drugih slabih brezbožni ludej. Boži zakon je takši.

G. M.

Občni zbor Rafaelove Družbe za Slov. krajino.

Vrši se dne 23. dec. popoldne ob pol dveh v Črensovcih v mali dvorani Našega Doma s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo predsednika.
2. Predložitev od kraljevske banske uprave potrjenih pravil.
3. Zadeva izseljenskega duhovnika za Francijo.
4. Poročilo o poslovanju in gmotnem stanju družbe.
5. Volitev novega odbora.
6. Slučajnosti.

Vljudno vabljeni vsi člani.

KLEKL JOŽEF,
ta čas predsednik

NEDELA

štrta Adventska.

Evangelij (Sv. Lūkača 3). Vu petnajsetom leti ladanja Tiberius Casara bio je Pontius Pilatus poglavnik Judeae, i Herodeš poglavar Galilaeae, Filip pa njegov ladavec Iturie, i Trachonitiskoga držanja, i Lyzanas Abiline poglavar, za dihovski poglavnikov Annaša, i Kajfaša: včinjena je reč Gospodnova nad Ivanom, Zakariaševim sinom, vu pūstini: i prišo je vu vse Jordansko držanje predgajoči krst pokore na odpūšanje grehov, liki je pisano vu knjigaj Izaiš Proroka: glas kričēčega vu pūstini: pripravljajte pot Gospodnovo: ravne činite steze njegove: vsaki dol naj se napuni, i vsaki breg, i gumila naj se ponizi: i kriva bodo ravna, i ostru gladke poti. I vidilo bude vsako telo Božega Zveličitela.

„Pripravite pot Gospodovo!“ — Te opomin vala tudi nam zdaj v adventi. Ešče par dni, pa bomo obhajali veseli svetek Jezušovoga rojstva. Spodobi se, da ga obhajamo s čistim srcem. Kak bi mogeo človek obhajati te lepe dni zaistno veselo, če je v smrtnom grehi? To je ne mogoče.

Ne je pa zadosta opraviti spoved iz gole navade, brezi prave vole pobošanja, potem pa naskori spadnoti v stare grehe i v njih živeti. Žalostno je, pa istinsko to, ka zdaj povemo. Jako dosta je takših ljudi, ki živejo cele tjedne, mesece ali celo leta v smrtnom grehi, kak če to ne bi bilo nikaj posebnoga. Tudi krščeniki, ki bi radi bili dobri verniki. Morebiti idejo k spovedi v adventi pa v posti, eden tjedno po spovedi pa že smrtno grešiji i živejo tak do prišestne spovedi. Tak malo menje kak edno celo leto! Vnogo vekši tao življenja preživejo v smrtnom grehi! Kakše je to življenje? Ali je to krščenjsko življenje? To je strašno življenje. Ne pozabi: *Življenje v milošči božoj je življenje za nebesa, življenje v smrtnom grehi pa je življenje za pekeo.*

Kam ščeš priti? V nebesa ali v pekeo? Se razmi, da v nebesa! Potem živi za nebesa! Potem greh premagūj, se ž njim vojskūj! Či pa spadneš znovič v njega, ne leži v njem, nego brž vstani! Idi znovič k spovedi. To moreš tak dugo vršiti, dokeč greh popolnoma ne premagaš.

Naši delavci se morajo v Maribori razkūžiti.

Ar se je začela pri nas širiti kūga slinavke i parklevke, šterivi kūgi sta jako močno razširjenivi v Nemčiji i Franciji, gde naši delavci po štalaj delajo, naj se ne širi naprej ta kūga, se naši delavci, vračajoči se iz Nemčije i Francije, vsi zadržijo v Maribori. Tū njim razkūžijo črevle, roke i obleko, potem je pa skoplejo. Ar pa mesto Maribor nema teliko prostora, ljudi i sredstev za razkūžitev, keliko bi bilo potrebno za hitrejšo razkūžitev, morajo naši delavci po vagonaj zmrzavati i dugši čas se mūditi v Maribori pa trošiti teško zasluženi penez,

ki ga domači preveč potrebujejo. Prosimo kr. bansko upravo, naj pošle v Maribor zadostno število ljudi i zadostno sredstev naj da na razpolago, da se razkūžitev vrši v najkralšem časi, da de božične svetke ja vsaki delavec svetio doma v krogi svoje družine. Dobro bi bilo tudi zahtevati od oblasti v Franciji i Nemčiji potrdilo za tiste delavce, ki neso delali v okūženih štalaj. Tej naj bi se vozili v ločenih kupejaj i čas za razkūžitev bi se na te način skrčo na najmenšo mero. Zakaj mazati črevle tistomi, ki nema na njih bacilov.

Domača i svetovna politika.

Domača.

Finančni odbor pridno razpravlja od bodočega državnoga proračuna i financijskoga zakona, šteroga mora parlament i senat pred 1. aprilom 1. 1938. sprejeti.

Predsednik vlade i zvūnešnji minister dr. Stojadinovič Milan se je popolnoma zadovolno vrno nazaj z Italije. Niti niednoga vladara ne sprejela Italija bole slovesno, kak je dr. Stojadinoviča. Kmečki narod, delavstvo, vse njemi je Eviva — živio kričalo, ministri ga sprevaljali po poti, slavili Jugoslavijo krasni govori, ki so zatrjavali, da je prijateljstvo med Jugoslavijov i Italijov večno. Italijanski narod sprevidi, da njemi je sosedna Jugoslavija na največji hasek, zato se je pa tak naydūšivao za njo i njenoga zastopnika. A veselimo se tudi mi.

Preminočo nedelo je dospelo v Beograd francozki zvūnešnji minister, Delbos, ki smo ga prisrčno sprejeli i ga pozdravo dr. Stojadinovič s svojov vladov. Te obisk je potrdilo tisto prijateljstvo med Francijov i Jugoslavijov,

štero sloni na tistoj zahvalnosti, štero duguje Jugoslavija Franciji zavolo toga, ka jo je ta pomogla stvoriti.

Zvūnešnja.

Kitajska. Drugi glavni varoš Kitajske, Nanking, so Japonci zavzeli i idejo naprej v obširnoj Kitajskoj zemli. Kitajci za sebov vse požigajo.

Česka. Prago je obiskao francozki zvūnešnji minister Delbos. Pod obiskom je češka oblast zaprla več ljudi, ar je prišla na sled nekšoj zaroti, ki jo je vodo Buday i ki je štela izvršiti atentat na Delbosa.

Rusija. Stalin je pozvao okoli sto ruskih konzulov, višjih uradnikov, ki Rusijo zastopajo po raznih državaj v Moskvo. Eti pa so ostali zvūn Rusije raj brez službe, kak bi šli v gotovo smrt.

Italija. Fašistični veliki svet je skleno, da Italija izstopi iz društva Zveze narodov. Novembra 11. je Italija te svoj sklep javila v Ženevo na tajništvo Zveze narodov. Tak so tri velike države: Nemčija, Japonska i Italija povrgle zvezo narodov.

Sreča vas išče.

Ali ščete meti za 4 dinare mašin za šivati, ali mogoče moški ali ženski biciklin? Ali bi radi meli gvant za 4 dinare? Cene so spadnole, vse to lahko dobite, če si kupite loterijske srečke Prosvetnoga društva pri Sv. Sebeščani. Ne zamūdite te prilike, ar vam bode žao do smrti. Pri vseh Prosvetni društva lahko dobite srečke, kde pa nega Prosvetnoga društva, pa na farofi. Če kupite srečke, napravite tudi dobro delo, s tem podprete katoličansko društvo, da si bode ležej zgradilo svoj dom. Gorička je cela siromaška,

Lūdje pazite!

Izišeo je poseben pravilnik podpisan od finančnoga ministra o plačevanji dugov vlagatelov posojilnic pod zaščito s 3% obveznicami za likvidacijo kmetskih dugov. Posojilnice nesmijo do konca februara dati niednomi vlagateli obveznic. Vlagateli, ki bi vzeli obveznice, je ne bi mogli odati drugim, samo špekulantom, ki bi ljudstvo samo izropali. — Dača se z obveznicami ne da plačati. *Ravnotak se ne da plačati obrok pri Privilegiranoj agrarnoj banki.* Zato naj se lūdje ne vkanijo. Po novom leti se pričakūje

Rōdite vreden sad pokore! Ka je sad pokore? *Sad pokore je pobošanje.* Gvišno! K spovedi hodimo zato, da se očistimo starih grehov, pred novimi pa se čuvamo. To je ravno toliko kak pobošati se. Po njih sadi jih bote spoznali, je pravo Jezuš. Po sadi tudi lahko zpoznamo, kakše so spovedi.

Rōdite vreden sad pokore! „Vsakša dolina naj se napuni, vsakši breg i gora naj se poniža...“ Skratka: vse, ka je napačnoga pred Bogom, se mora poravnati, popraviti, odstraniti. Vse takše moramo vrči iz svojega srca! Samo potem more Bog k nam

posebno pa mala sebeščanska fara, štera je med bogatimi evangeličanci. Kda te vi kaj delali, bodemo pa mi vam pomagali. Daleč ste hodili v Soboto na tombole, pa šli domo žalostni brez vsega i trūdni. K nam pa ne bode trbelo iti, zato, ka vse potegnjene (izžrebane) numere (številke) bodejo objavlene v „Novinaj“ i dobitke leho dobite ešče tri mesece po žrebanji, če samo srečko prinesete ali pošlete k Sebeščani. Vaš dobitok de vas čakao. Vlečenje bode že 31. decembra toga leta, zato popaščite se.

zboušanje peneznoga stanja, zato bodo poskušali špekulantje novo pot, da šče zadnji čas nezavūpanim vlagatelom napravijo škodo. Lūdje ne nasedajte.

SKAD Zavednost naznanja.

SKAD „Zavednost“ bo imela 28. decembra t. l. obvezni članski sestanek, ob pol 10 sv. maša. Ob 10^h začetek sestanka, kjer bo eno predavanje, nato pa razgovor o društvu.

Za člane udeležba obvezna, starešine vljudno vabljeni.

Za: SKAD „Zavednost“

Novak Štefan,
t. č. predsednik,

priti, mi pa k Bogi. On v naša srca, mi pa v nebesa. Vsakši vekši greh nas loči od njega. Če ga pravčasno ne odpravimo, nas bo ločo od njega za veke.

Gora i breg: to je naša gizda. Ta nas visiko zdigavle, zato jo Bog sovraži. Vsa svaja, sovraštva, vse nepokorščina, vse nasprotūvanje Cerkvi prihaja iz gizde.

Pri jaslicah poniznoga Jezušeka premišlavlamo, kak je z nami, z našov spovedjov, z našim pobošanjem, kak se trūdimo, da bi vsikdar, stalno Bog prebivao v našoj duši.

Našim v Franciji!

Ar se našim delavcom v nešter-nih mestaj jako slabo godi: plača se njim trga dol, hrane ne dobijo, delajo kak živina brez počitka, poštene poste za počitek pa ne, se zapelavajo na greh, se terja od nešterih, da plačajo po pol franka pa še več od doblenih Novin vsaki tjedno, se okradnejo itd. itd. Zato se oprosite vsi, ki trpite kakšo krivico, javite vse krivice, štere se vam godijo podpisanomi, z lastnoročnim podpisom. Napišite tudi svojega gospodara ime. Naša višja cerkvena oblast se bo zavzela za vas potom francozkih višjih cerkvenih oblasti. Vse napišite po pravici i čitljivo.

Klekl Jožef,
predsednik Rafaelove družbe
za Slovensko krajino v Črensovcih.

GLASI

SLOVENSKA KRAJINA.

Navuk za tretjired sv. Frančiška je na Treh kralovo v Črensovcih po večernici. Po navuki je sprejem v tretjired.

Zadružni tečaj v Ljubljani. Na pobūdo banske uprave se bo začeno to zimo II. tečaj zadružne šole v Ljubljani na Državnoj trgovskoj šoli za tiste vučence, ki so končali v prešnjih letaj šolo z ugodnim uspehom. — Prosilci naj pošlejo prošnje i zadnje šolsko izpričevajo Zadružnoj zvezi do 6. januara. Zadružna zveza bo sprejetim dala stanovanje, kūrjavo i razsvetlavo brezplačno.

Pregledūvanje i žigosanje sodov (lagvov). Po Ministrstvi trgovine i industrije, osrednje uprave za mere i dragocene kovine v Beogradi z dne 26. 1. 1937 štev. 430 odobrenoga delavnoga programa de se vršilo pregledūvanje i žigosanje sodov pri postajah za kontrolo sodov i to:

v G. Radgoni dne	10 i 11	meseca	jan.	1938
	7 i 8		feb.	1938
	7 i 8		marca	1938
v Murški Soboti	12 i 13		jan.	1938
	9 i 10		feb.	1938
	9 i 10		marca	1938
v Ljutomeri	14 i 15		jan.	1938
	11 i 12		feb.	1938
	11 i 12		marca	1938

Črensovc. Prosvetno društvo v Črensovcu vprizori v nedelo dne 19. decembra po večernici v Našem domi lepo zgodovinsko igro „Turški križ“, štero je spisao naš nepozabni Dr. Janoš Evangelist Krek. Igra predstavlja eden deo krvavih bitk, ki so se vršile z Turki za časa vpadov na naše ozemlje. Nevedoč, se bori brat proti sestri i rojstnoj vesi Orša spravi vkūp ljudi i Turke premaga. Türskoga poglavara vlovijo i v njem spozna tetica brata od Orše po Marijinom Imeni. Po spoznanji vkleše Jožek na trdo skalo v znamenje zmage križ. Igra je versko zdrava i jo krasi vnogo Marijinih pesmi. Zanimala bo vsakoga, zato naj nišče ne ostane doma. Vstopnina navadna.

Sobota. Proslava na osvetek Zjedinjenja, dne 1. dec., ki jo je melo Prosvetno društvo v svojem domi v Soboti, je potekla nad vse veličastno i jako zadovolivo za obiskovalce. Proslavo je otvorio mešani pevski zbor pod vodstvom g. Tuša, z himnov „Bože pravde“. Nato je sledio govor g. prof. Močana, ki je z lepimi i zbranimi rečmi razložo pomen osvetka za nas Slovence — Jugoslovane. Prece globoko se je spūstio v preminočnost naše narodne i državne zgodovine, na podlagi štera je orisao veličino osvetka našega troedinoga zjedinjenja. Sledila je deklamacija sedmošolca Nahtigala i na to je še pevski zbor zospelao dve narodnivi pesmi, ki sta s svojov melodijov zbudili v navzočih globoko čūstvovanje. — „Miklavž prihaja“, je naslov operete, ki jo je, kak lansko leto, tudi letos vprizorilo Prosvetno društvo pod režijov g. Tuša. Predstave so se vršile štirikrat. V nedelo, dne 5. dec. popoldne za okolico i večer za Soboto. V ponedelek popoldne za ljudsko šolo i večer za dijaštvo pa še ostalo občinstvo iz Sobote, šteromi ne bila dana prilika obiskati to lepo spevoigro v nedelo. Mogoče bi što

mislo, da je to že malo preveč za „malo“ Soboto, če se edna reč telikokrat igra; pa ne istina. Vsakokrat je bila dvorana nabito puna, ka je dokaz, da se je tudi naša predstava dopadla občinstvu. Priznati moramo požrtvuvalnomi režiseri, da je zaistino prineso na oder igro, ki ga je stala vnogo truda, za štero je žrtvovao vnogo časa, se dosta trüdio za lepo igro, izvedeno od strani igralcov jako zadovolivo. Ne lahko postaviti na oder v tak dovršenom stili tak težko opereto kak je bila ta. Odbor prosvetnoga društva izreka g. Tuši najiskrenejšo zahvalo pa ga tem potom prosi, naj ešče tudi za druge „Miklavže“ prinese na naš oder kaj spodobnoga. — Odbor.

Tešanovci. Škrilec Štefan, krojač, je dobo na 35. koli drž. razredne loterije „Rein i drug“ z 1/4 srečkov No. 002937 20.000 Din., kaj je lepa šuma dnes za prešeti i gori vzeti.

Turnišče. Naš dekan, g. Jerič Ivan, so se te dni müdili v Maribori zavolo mednarodnoga eucharističnoga kongresa v Budapešti. Oni so voditeo za Slovensko krajino i so v Maribori s tamošnjim vodstvom razpravljali, kak de se procesija vodila na Vogrsko.

Žižki. Kapelo smo letos z vekšega dogotovili. Fali njoj ešče malovina i zavažanje. Tüdi to bi letos napravili, pa letošnje slabo vreme nam je ne dopüsti. Vse to pa bomo napravili na sprotoletje rano, či nam bo yreme dopüščalo, tak, da bo kapela do Forjanovoga blagoslovljena. Tü podam kratek pregled, kak smo delali, ka nam nodo nevoščenjacje gučali, ka nam predsednik občine nosi peneze iz občinske blagajne. Kapela de nas koštala okoli 13.000 Din. Na 1 plüg zemle smo si navrgli 12 Din, ka znese 6827.50 Din. Prostovolnih darov smo dozdej dobili 164 Din. Tak dozdej mam na razpolaga vsega vküp 6991.50 Din. Duga nam ostanüje okoli 6000 Din. Pa te dug ešče z Božov pomočjov i z dobrov volov tüdi poplačamo sami. Nevoščenjacje pa hamičnjacje pa naj vtegujejo svoje jezike, kak je ščejo, mi mo li naprej delali. Vsem darovnikom pa sv. Forjan, patron naše kapele, naj čuva njüve domove. Prosto-volne dare smo tak nadale dobili v Din. od sledečih: Horvat Ivan i Ana, Žižki, 10, Žižek Štefan, Žižki, 1, Bali-gač Štefan, Žižki, 3, Zver Terezija, Žižki, iz Nemčije, 20, po Kralj Jožefi iz Nemčije 30; darüvali sledeči: Kralj Jožef, 5, Vučko roj. Zver Franciška, 5, Hozjan Bara doma iz Črenovec, 5, Škerget Treza, 5, N. N. iz Odranec, 5, N. N. iz Bednjaja 5, sküпно 30 Din. Prša roj. Salaj Helena iz Francije, 20, Bogdan Bara, iz Žižkov 2 prta za oltar, 2 dozdej neimenüvanivi osebi sta obečale malovino v 3 okno, ka de koštalo 300 Din. — Vsem darovnikom prisrčni Bog plačaj.

Kmetstvo vrastvo. Recept, šteri se piše od ozdravljenja kmeta, se računa na 4 dele, štere se glasio sledeče: Prvi deo je dobra glava na višejšem mestu, štera gleda, da se ne premoči njeni steber i tak prav vodi račun od kmeta i od vsega. Drugi deo je poštena trgovina z konkurencov, štera ne presega veliki procent dobička, šteri bi zastavljao kmetstvo gibanje i obtok celoküpnosti. Tretji deo je pametno gospodarstvo posameznih kmetov, šteri ne zaostajajo s svojim gospodarstvom, da bi stali na mrt-njoj točki vsikdar. Štrti deo bi bio raztopljenje zmrznjenoga, teško zasluženo peneza v bankaj, ali posojilnicaj. Hüdobni mečejo krivdo zavolo zmrznjenoga peneza na vlado te, gda ta že močen ogen küiri, ka se led hitrej otopi. Pametni to vidijo. To bi bio recept, šteri bi zvräčo ne samo kmeta, nego celo državo, štera bi prav lahko gospodarila i čuvala svoje i druge interese, šteri so njej potrebni. — Kmet.

Vsem čtevkam i čtevkam Novin posebno dečkom ino deklam iz Doličov, žele vesele Božične svetke i srečno novo leto z svojimi pajdaši, slovenskimi dečki, Bokan Ludvik pri 47. peš. polki v Kičevo, Jüžna Srbija.

Črenovci. Prinas se je pri volilcaj izrazila žela, da bi se zameno blagajnik občine odbornik Bauer Šamu z drugov osebov. Decembra 9. so se vršile v občinskem odbori volitve. Za odbornika Bauer Šamuela z Črenovec je glasalo devet odbornikov, za odbornika Stanko Ivana iz Žižkov sedem odbornikov, za odbornika Kolanko Ivana z Črenovec štirje odborniki i za Ros Matjaša odbornika z Črenovec trije odborniki. Tak je Bauer Šamuel dobo relativno većino i de nadale voda posle občinskoga blagajnika. Če je pa potrebna absolutna većina, do se ešče ednok vršile volitve.

Pet in dvajset jezer jih je!

V nedeljo 14. novembra je vodstvo zavarovanja „Karitas“ izročilo jubilejno polico št. 25.000 trboveljskemu rudarju Jakobu Janežu, očetu devetih nepreskrbljenih otrok. S tem dnjanjem je „Karitas“ na najlepši način izpricala svoje socialno poslanstvo. „Karitas“ nudi predvsem malemu človeku možnost ugodnega in solidnega zavarovanja ter tako pomaga družinam ob smrti svojcey vsaj iz prvih gmotnih težav.

„Karitas“, ki je v šestih letih postala največje ljudsko zavarovanje v Jugoslaviji, je s tem svoj prvi jubilej prav pomembno praznovala. Pri sedanjem razmahu pa lahko z gotovostjo pričakujemo, da bo „Karitas“ prav kmalu dosegla jubilejno številko 50.000. Tako more napredovati le domače solidno in popolnoma varno zavarovanje, ki si je pridobilo zaupanje najširših ljudskih plasti.

Naj se širi in raste „Karitas“ v korist in blagostanje posameznika, družine in vsega našega naroda!

Kdor še ni med temi pet in dvajset jezeri zavarovancev, se naj čim prej zavaruje. S tem bo sebi in svojim domačim storil veliko uslugo. Glavni zastopnik za Slovensko krajino je g. Šinko v Dolnji Lendavi.

Na podporo Novin je darüvao Žilavec Rupert, Vadarci, iz Francije 2.50 Din. Bog povrni.

Bogojina. Mino je svetek Brezmadežnoga poprijetja. Zarosile so se oči staršov i vsej starejših, gda smo vidili znova našo mladino stati pred oltarom, ki je po većini vsa pristopila k sküpnomi sv. obhajili. Veselo je bilo poslušati na konci službe bože mlade glasove spevati: Povsod Boga, mi hočemo povsod Boga. Nova doba v življenji je to za nas, ki smo že starejši. Naša moška mladina je povečini povrgla kmične kote stare cerkvi i zdaj stoji na mestu, štero je pripravno za njo. Naša mladina za vsikdar šče ostati pri zastavi Kristuša kralja, i se z nami sküпно boriti proti vsemi brezboštvi, proti celomi navuki Stalinovomi i njegovih hlapcov, šteri navuk, na žalost, naša krajina ma. Gda vidimo mlada srca se z nami veseliti, nesmemo pozabiti, da mladina zdihava i prosi z odpretimi rokami dom. Dom nam pomagajte napraviti očevje i vsi drugi, ki ste nam mogoči, dom za katoličansko prosveto, katoličanski dom. Dom na primernom prostornem mestu, gde se more včiti telovadba, dom, gde pridemo vküp, da se vam ne bo trbelo bojati, gde hodimo, vsi mo se v domi sküпно z vami veselili, dobre knige čteli i vas vse dragi domači, razveselüvali z lepimi igrami, s poštenim mladinskim življenjom. Gde bi naj bio te dom, znamo vsi, samo odprite srca. Po dobroj mladini lejko vsi pričakujemo lepšo bodočnost.

Dobrovnik. Na Božič se bo pri nas razstavo katoličanski tisk. Častno mesto vzeme na toj razstani naš domači tisk.

Odranci. Našo občino je obiskao g. Brodar Janoš, bivši poslanec i predsednik Kmečke zveze. Gospod Brodar je naše i tüdi sosedne občinare prišo navdüšavati i to ne zaman, za vstop v Kmečko zvezo.

Šalovci. Že en mesec so naši delavci z Baranje doma i nesmo ešče dobili nikših pojasnil, kak se njim je godilo na deli, pa dosta jako zanimivoga bi se dalo povedati. Prosimo pojasniti od Županek Štefana, palera, na Jesenovci, da nam da zavolo pomirenja odgovor i ka se razni guči odpravijo.

KRATKI GLASI.

Velika tovajija v Maribori. V trgovini Watzekovoj na Aleksandrovoj cesti so popoldne v nedelo vdrli notri i odnesli 170 jezero dinarov vrednosti.

Državno zastavo sta raztrgala dva nepremišljena človeka v Laškem, gda se je tü blagoslovljena zastava kat. prosvetnoga po Slomšek i imenüvanoga društva. Iz nenaklonjenosti do katoličanske misli sta Kačić Stanko i Hlebič Karol raztrgala državno zastavo i sta zavolo toga bila obsojeniva na zapor i penezno kaštigo.

vina najbole diši g. Komisari iz Vrbovine“.

Viljem je svojo oblübo spuno i za par dni je prišo sledeče brzojavno sporočilo od poslanika v Vrbovini:

Tovariš, Komisar, zapovedano točno spuno, piščeči paprikaš zanesljivo najlübša jestvina. Najponiznejši sluga — Sraka poslanik.

Nazadnje je napovedani i proslavljeni od vseh novin, tak vladnih kak opozicijonalnih, prišeo Komisar s Vrbovine. Na kolodvori je meo veličasten sprejem. Vojska je defilirala, godbe so igrale, ljudstvo je kričalo „živio“, zvonovje so zvonili, fotografje so švigali se pa ta i želno iskali visikoga gosta, novinski poročevalci pa so strastno beležili i v neskončanost opisüvali vsakšo najmenšo malenkost, ki je bila ali ne bila v zvezi s prihodom Komisara z Vrbovine. Večer so priredili na čest Komisari podoknico, vužigali so umetni ogen, v palači pa je bila godba i ples i rokopolübi.

Ar sam že pri rokopolübi, moram pripomniti, da se je na dvori dogajala jako svojevrstna stvar. Vseli se je zgodilo, da so se podaniki dvä Komisara malo ne zbili pri polüblanji roke Ančikine, po prestanoj dužnosti pa so si vsi srečni lizali vüsta. Pač naravna posledica, če žena pogosto sega v lekvar!

Približao se je večer velkoga gošćenja, s šterov mislita Komisar

Občinske volitve v našoj banovini. V nedelo, 12. dec. so se vršile v 16 občinah občinske volitve. Volitev se je vdeležila velika većina naroda, čeravno je bilo slabo vreme. Izmed 16 občin je JRZ. dobila 15 v svoje roke. Te volitve so se vršile deloma na Štajerskom, največ pa na Kranjskom.

Polmilijona naroda na spre vodi. Pri pokopi prezv. zagrebečkoga nadškofa, dr. Bauer Antona, se je zbralo polmilijona pobožnoga i zahvalnoga horvatskoga naroda.

Službena naznanila.

Prepis.
Kraljevski banski upravi dravske banovine
v Ljubljani.

Odbor za razdelitev banovinske podpore med poškodovance po poplavah v lendavskem okraju se Vam najtopleje zahvaljujem za dodeljeno podporo, katero smo razdelili med najbolj potrebne kmetovalce tukajšnjega okraja, ki so pri letošnjih poplavah utrpeli ogromne škode.

Ker se je pokazala najnujnejša potreba po semenskem krompirju, se je enoglasno sklenilo, da se nabavi za poškodovance semenski krompir. Z dodeljeno banovinsko podporo Din 75.000—, prispevkom okrajnega kmet. odbora Lendava Din 13.680, ter plačila poškodovancev samih v iznosu 52.177.40 Din se je nabavilo in razdelilo 229.499 kg semenskega krompirja za sküпно vsoto Din 155.857.40.

Za kritje te nabave ponovno naprošamo kralj. bansko upravo, da nam po možnosti podeli manjkajoči Din 15.000. Nabava zgoraj označene količina semenskega krompirja je zaključena. Ze preje pa smo bili zaprosili kralj. bansko upravo za to vsoto in ž njo tüdi računali pri nabavi najnujnejše potrebne količine semenskega krompirja. Da bi se pa krile potrebe vseh poplavljenecv, je potrebno še nabaviti 5 vagonov semenskega krompirja za vsoto 35.000 Din.

Naprošamo kralj. bansko upravo, da bi nam po možoosti dodelila za to nabavo semenskega krompirja še to zaproseno vsoto tako, da bi nam skupno označila še 50.000 D podpore.

Za uslugo, ki bi jo s tem naredila kr. banska uprava po poplavah oškodovanim kmetovalcem lendavskega okraja, se Vam že v naprej najtopleje zahvaljujem.

Lendava, dne 30. novembra 1937.

Za odbor:

Dr. Fr. Klar, s. r. M. Grabrijan,
J. Verbanjšek, s. r. sreski načelnik s. r.

Vekša količina

dobroga vina

je po ceni k odaji v Strehovskom vrehu. — Javite se v Strehovcih hš. 1.

Dva somišlenika.

(Pripovest.)

„Glej no!“ si je mislo sam pri sebi komisar Viljem. „Navezanost moje žene na kühinjo me je rešila velike nesreče. Če moja žena ne bi mela küharske strasti, bi v tisto spomenico zasüknola polenovko i jaz ne bi mogeo preiskati, ka so mi pripravljale te ščuke. Püstimo ženi, naj žive v tom, ka njoj je narava dala. A kak naj se rešim nesreče, štera mi preti? Hüdobni kvarijo dobre i pokvarjenost je že tak splošna, da za nekaj let, če de šlo tak naprej, ne bom meo več poštenoga službenika. Kriv sam jaz, ar sam takši neodločnež. Liki če se mi ednok zaistino napne nos . . .“

Žalost i nevolja Komisara Viljema nad splošnov pokvarjenostjov njegovih službenikov se je bole i bole vekšala, povekšavalo pa se je tüdi nagnenje žene do küharske umetnosti.

Vnogokrat je Komisar pošilao k sto vragom to njeno nagnenje, pa vseli se je pomiro i bio celo vesel, kda se je spomno na gulaž. Mislo si je pri tom, da narava že zna, zakaj njoj je dala to nagnenje.

Ednoga dneva pa pride na oblast brzojavka, da misli obiskati Viljema Komisar iz države Vrbovine, Viljemov zaveznik i sorodnik.

Veseljje žene, kda je to zvedila,

ne melo ne konca ne kraja. Kak tüdi ne bi! Ponüdila se njoj je najbolša prilika, da pokaže svoj küharski talent.

„Podvorila bom njemi tak, ka de se njemi kucalo celo življenje, tomi gospodi s Vrbovine, kde se prej samo je i pije, nikaj se pa ne dela. Tak kompetentnoga sodnika kak je on, mi je trbelo, da najde moja umetnost pravo razumevanje. Neotesani ministri mojega moža toga nemrejo razmiti. Potrebno pa je, da zvedim, kakše jestvine ma najrajši Komisar z Vrbovine, kde se nikaj ne dela, liki se samo je i pije.“

Ančika je zaistino poslala v Vrbovino človeka, ki je vživao vse njeno zavüpanje. Mine den za dnevom, z Vrbovine nega nikoga. Ančika pošle drugoga človeka z istov nalogov, pa tüdi toga nega nazaj. Pošle tretjega, a vse zaman.

Ne si je znala kaj i povedala je vse svojemi Viljemi, naj njoj on raztolmači, zakaj nega odposlancov.

„Zakaj jih nega? Ostali so tam, ar se v Vrbovini samo je i pije, ne dela se pa nikaj.“

„Pa vseedno morajo falotje znati, da sam jaz žena njihovoga Komisara.“

„Šče bole pa znajo, ka je želo-dec krao sveta.“

„Da bi je strela!“

„Ne skrbi žena! Dao bom tajna navodila svojemi polnomočenomi poslaniki v Vrbovini, da točno pozvedi i včasi brzojavno sporoči, kakša jest-

Viljem i žena Ančika počastiti svojega zaveznikoga sosida.

Viljem sedi v svojoj pisarni i misli na dve stvari: prva, kak bi sestavo dobro vlado; druga, kak bi skleno s Komisarom iz Vrbovine pogodbo za zatiranje hüdodelnikov.

V teh resnih mislih se je zamüjavao, kda prileti žena Ančika jočić kak dete i si od žalosti trga lase.

„Joj, moj lübi Viljem, vse je zgübleno!“

„Ka se godi, za božo volo!“ — „Velka nesreča!“

„Skašljaj se, tristo milijonov, ka ne vem, ka bi napravo!“

„Vsi piceki so mi zginoli.“

„Prava reč! Psom je vrži!“

„Takšim kak si ti!“

„Žena, ne draži me, ovači se mi napne nos!“

To rekši, zapre dveri za njov, ki odide žalostno jočić ob misli, ka nede mogla napraviti piščečega paprikaša, v šteroga je položila vse svoje velko vüpanje.

Komisar Viljem je bio zaposleni z važnimi državnimi opravili i ne več mislo na nesrečo, štera je prizadela njegovo Ančiko. Zato je bio tem bole presenečeni drugi den, za časa večerje, kda jo je vido popunoma mirno, ali bolše povedano, veselo i zadovolno.

Velka pojedina se je teda začnola.

Oči so se zasvetile Komisari iz

Gospodinjstvo.

Kisilo zelje pa meso...

(Kalorija je tista dobrotica, štera ednomi litri vode poviša toploto za edno Celzijovo stopinjo. Toda lejko pravimo: „Eden gram škroba če zgori pod loncom vodé, da ednomi litri vode malo več kak 4 Celzijovih stopinj toplote, ali malo več kak 4 kalorije!)

... Vidiš, poštvana gospodinja, to je bilo žmetno zarazmiti, kaj je to kalorija. Če to znaš, drapni s pesnicov po stoli, če se mož čemer, zakaj si skühala grahovo župo ne pa govedino i njemi povej: „Zato, ar sem pametna!“

Pametna vertinja.

Zakaj je pametna vertinja, če rajši grahovo župo kühla, ne pa govedino? Včasih povem.

Mastna govedina navadno nikomi ne diši, zato rajši kühijejo — ne mastno. (Iz loja raj napravimo — zajfo...) Pametnago spodinja zna, da v mastnoj govedini so beljakovine, škrob, tolišča, soli, nekaj vitaminov itd. Če vse te hranilne snovi postavi pod liter vodé, kak je to napravo naš vučenjak, potem dobi od 1 kile govedine voda 1150 Celzijovih stopinj toplote, ali 1150 kalorij. Kila ne mastne govedine da našemi teli 1150 kalorij toplote. Kelko pa 1 kila graha? (Ar grah je tudi iz beljakovin, škroba i tolišč!) Eden kilogram sühoga graha nam da 2800 do 3000 kalorij! Več kak dvakrat telko — kak ne mastna govedina. Zakaj je tedaj pametna naša gospodinja? Zato, ar za 1 kilo govedine mora plačati 8—10 Din., edno kilo sühoga graha si pa lejko pridela doma! Ne izda niti pare, pa ma več kalorij za družino, kak če da mesari eden dnevni zasluž svojega moža! No, ali je to pametno, ali ne?

Poslušajte, kelko kalorij da našemi teli edna kila v našem kraji navadnih živil — ali hrane.

1 kg teletine	1750	kalorij
1 kg svinjskoga mesa	1400	„
(če je svinjsko meso mastno pa)	3620	„
1 kg kühjega mesa	1150	„
1 kg špeha	7800	„
1 kg belic	1300	„
1 kg mleka	540	„
1 kg zmočaja	7800	„
1 kg pšenične mele	3050	„
1 kg kukorčne mele	3160	„
1 kg beloga pšeničnoga krühla 2700 „		
1 kg črnoga pšeničnoga krühla 2100 „		
1 kg krumpišov	740	„
1 kg svežega zelja	240	„
1 kg šalate	80	„
1 kg jabok	400	„
1 kg orehov	2700	„
1 kg čokolade	4500	„

Pitanja za šalo...

Zakaj spravi Dündekov Tonči kilo pečenih krumpišov, ne zmore pa

pojesti 1 kilo zmočaja?

Žaligov oča bi odgovorili: „Zato, ar bi ponoči rad spao... Ka bi letao celo noč pošten kristjan...“

Ne tak, duša dobra, to je šala. Mi bi radi meli pameten odgovor.

Drügo pitanje:

Zakaj ne zmore spiti eden den staro dete liter kravjega mleka?

Horvatova Ana že zdigne prste i pravi: „Zato, ar nema tak velki želodec...“

To je tudi samo fret, mi bi pa radi meli pameten odgovor.

Istina se pa lejko pove brez šale. Istino nam pove ravno tisti svilasi starček, šteri je pod lonci küro z beljakovinami, škrobom i z maščobov. On je izračunao, ka ne potrebüje na den vsako telo ednake mere goriva i gradiva. Malo dete je zadovolno s hranov, štera da 300 kalorij. (Čüješ, Anica? Novorojenček potrebüje na den 300 kalorij, eden liter kravjega mleka pa da — 540 kalorij, zato je bio tvoj odgovor — šala!) Delavec pri žmetnom deli more dobiti v hrani na den 3750 kalorij, pri lejkom deli samo 3000 kalorij. Pisač, 17 leten dečak, i stavec — so siti, če vžijejo v hrani na den 2100 kalorij, — mož, šteri dosta sedi — ne potrebüje več, kak 1650 kalorij. Šest leten šolarček ma za dosta, če dobi v hrani — 1550 kalorij.

Ženska potrebüje menje hrane kak mož, kovač več, kak gospod — špan, — dekla več — kak gospod vučiteo.

Zdaj bomo že razmili, zakaj je bio odgovor strica Žaliga šala, kda so odgovorili na naše prvo pitanje. Dündekov Tonči lejko poje 1 kilo krumpišov, ar to je samo 740 kalorij, ne zmore pa 1 kilo zmočaja, ar je to — 7800 kalorij. Tonček je samo 17 leten dečko, on na den ne potrebüje več — kak 2400 kalorij.

Kak pa te, če ma naša hrana dnevno več, ali menje kalorij?

Če ma več, tak delamo, kak bi ravnao kühjač pri grofovskom mašini — če bi po nepotrebno küro. On bi zapravil drva i kvaro mašin. Što po nepotrebno je, (na štajarskom pravijo — žre) on zapravla hrano i kviri svoje telo. No, včasih, prvi den de pravo samo — ka je *sit* kak snop, ka ga manjak meče, ali če dalši čas ravna tak nespametno, bo meo opravilo pri doktoru, lejko tudi — ka bodo meli ž njim opravilo na — cintori. Ednako je z onim, šteri premalo je. Premalo kühjen mašin samo — drncka, ne dela pošteno, nema moči. Slabo kühjeno telo tudi tak ravna, nema moči. Če teli ne daš zadosta goriva, si vzeme tam — gde more, gde ma, povžije prvič v teli nabrano maščobo (pa boš mršav, sühi) — potem povžije beljakovine (ne boš meo nikaj mesa, ostanajo samo

čonte i koža) — na konci pa, kda več nema telo kaj požgati, pove ti naš od Boga dani mašin, ka ne bo delao dale: merješ od gladi.

... Vse prav, ali ka pa tisti, šteri nemajo hrane, šteri bi radi jeli, šteri ne stradajo zato, kak ništerne nespametne gospodične, ka bi meli „vitko linijo“ (bili drogri) — nego zato, ar nemajo kaj jesti? No, ravno tem je pisan te — na bole dugo raztegnjeni članek v naših Novinaj.

Pametnim gospodinjam.

Vértinje, matere — ne laže naš narod, kda pravi, ka dobra vertinja — 3 kükle hiže gor drži. To bi moglo valati posebno dnes, kda je dosta lüdi, šteri bi radi jeli, pa prej — nemajo kaj. Jedilni list, na šterom se ponavljajo te jedi: zelje, krumpiš, graj, pa palig — zelje, krumpiš, graj — hitro spravi družini na jezik trditve „jeli bi že, pa nemamo kaj“. Ar istina je — samo zelja, krumpišov i graja se hitro navoli človeči želodce, te jedi njemi ne dišijo več, ar drugoga nega, je samo na pol laž, če pravijo, ka bi prej jeli, če bi meli kaj...

Falaček zemle, če ne inači, pa z arenda bi že mogla meti vsaka vertinja, vsaka družina. Na toj zemli, če je še tak mala — bi lejko meli pridni lüdje dugo vrsto pridelkov, štere so za oči i želodec dobre, za naše telo pa hasnovitne.

Ništerne hiže majo, moramo pripoznati — že tudi dnes svoj ogradeč, vrt. (Nikaj ne dene, če je te ogradeč voni med njivami!) Ali ka to pomaga, če se te ogradeč ravno tak obdelüje dnes, kak pred 100 leti, če majo samo tiste rastline, štere so povale naše stare mamice. Dobro vrejeni i oskrbovani ogradečki lejko napunijo vsaki den skledo z novov jestvinov, peneze bomo mogli trošiti samo za olepšanje toga, ka zraste na vrti.

Delo na pametno vrejenih gredaj je ne samo žensko opravilo. Mala, slaba dečica, za drugo delo nespodobni starčki, od teškoga dnevnoga dela utrüjeni možki i ženske tudi lejko najdejo malo, ali vsikdar koristno opravilo na vrti.

Ništerni pravi — nemamo gnoja. Maš ga — samo naj deca ne sedi v senci te, kda bi lejko nabrala cele košare gnoja — na *cesti*. Drugi se izigravajo: süša nam vzeme vse, poleti nemamo zadosta vodé... Dobro — pa si poskrbi vodo te, kda si brez drugoga posla. *Skopaj si jamo za vodo i skrbi*, ka ti ne shlapi, kda pripeka sunčna vročina. Tretji se izgovarja s tem, ka se ne spozna pri tom opravili. Vse prav, ali pozimi, kda cele dneve ne moreš iz hiše — *ne ogrizavaj svojega bližnjega, nego izposodi si kakšo pametno knigo* od vrtnarstva, gospodinjstva i napuni si glavo s potrebnov vučenostjov, srce pa z lübez-

nijov do hasnovitnoga dela tudi na gredaj. Ne posedaj duge zimske večeri za pečjov, pri kartaj, ali pri literčki v kleti, ali v krčmi, nego *terjaj*, naj te povabijo v šolo, v društveni dom i te naj včijo.

Če si zmogla telko, da dobro razmiš te članek od kisloga zelja pa mesa, veri mi, boš mela zadosta düševne moči, da se navčiš vse drugo, kaj je potrebno, da bi tudi za tebe valala narodna prislovica: *tri kükle hiže držiš*.
Julij Kovač.

Pisma naših iz tujine.

Šabjan August, Bevaugé, Francija, iz Koblja: Na kratko se vam oglašim i javlam, da Novine redno dobivam. Pozdravim stariše, brata, sestro, celo rodbino, sosede.

Mesarič Bara, Precy, Francija, iz Filovec: Z novoga mesta se priglašim i se zahvalim na naših listaj, štere naj dobim v nedelo i prosim tudi kalendar. Pozdravljam celo bogojansko faro, Filovce, svoje domače, botrino, rodbino.

Perša Roza, Clerval, Francija, iz Ižakovec: Pozdravljam celo beltinsko faro, posebno ižakovčare, svojega moža i drugo dečico, o kak preveč želim k njim domo priti! Pozdrave bratom, sestram, celomi rodi, sosedom, uredniki Novin. Vsem želim blažene božične svetke i puno blagoslova v novom leti, düšnoga zveličanja pa največ.

Pošta.

Z. I. Dobrovnik. Prosimo odgovora, kak naj obračunamo 447 Din. Drobetz, Š. Wien. Naročnino za to leto smo sprejeli z Cankove. Fartek Jožef, Dolič 33. Sprejeli za Francijo 20 Din. Duga je bilo 66 Din., plačnoga je 75 Din. Tak je na l. 1938 ostalo Din. 9. M. Fr. Andrezel. Naročnino na l. 1938 sprejeli. Bog povrni. Prošeno smo izvršili. Naj ti bo veselil Božič, se pri sv. meši spomnimo s tebe. Lepoša Štefan, Tešanovci 5. Franc je dužen tri dolare na l. 1937. Kalendar smo njemi poslali kak pišete. Dobo je tudi vse M. Liste. Prša Roza, Clerval. Peneze sprejeli, obračunali, kalendar poslali. Na l. 1938 ostane 28 Din.

CENE.

Penezl.	Dinarov vala:
Angleški fünt	214.54—216.59
Nemška marka	17.40—17.54
Austrijski šiling	8.40
Vogrski pengó	8—8.76
Grčka lira	31.50
Amerikanski dolar	43.80
Holandski goldinar	23—24
Švicarski frank	9—10
Belgijska belga	7.37
Italijanska lira	2.31
Francoski frank	1.40
Češka korona	1.54
Živina. Kg na živo vago v dinaraj:	
Jünci debeli 6.50—6.75, poldebali 4.75—5.75, biki za klanje 4.20—4.50, krave za klanje 3—4, plemenske krave 3—3.65, krave za kolbase 2—3.50, telice 4.70—5.50, teoci 7.50—5, prašiči 8.50—9.25, plemenski prascl 5—6 tjednov stari 115—140, 7—9 tjednov stari 120—150 Din. po falati. Konji 3000—3500 Din.	

Vrbovine, kda je zagledno prvo priküho.

„Tovariš i rod, pravi njemi Komisar Viljem“, „boš razočaran nad našimi küharskimi izdelki. Vaša država je pač, ka se tiče jedi, nesporno na prvom mestu.“

„Eh, tovariš motiš se. V Vrbovini se strašno slabo je.“

„Vraga! Pa pravijo, ka se pri vas samo je in pije pa nikaj ne dela!“

„Popunoma točno!“ — „Ne razmim teda...“

„To je vendar jako preprosto: ar se v Vrbovini nikaj ne dela, jemo vse sirovo.“

„Glej no, prav maš tovariš! Ne sam na to pomislo. Že vno go časa se bavim z načrtom, da se tudi pri nas prekine vsakše delo, pa te načrt zdaj za gotovo opüstim, ar če prekinem delo, de šlo vse naopak.“

„Točno kak v Vrbovini.“

„I zakaj, tovariš, ne delaš nikaj na tom, da bi se tam delo pali vpelalo?“

„Zakaj ne delam? Zato, ar se v Vrbovini nikaj ne dela.“

„Ar smo že pri državnih načrtih i delih, bi želo, da bi tovariš i jaz sklenola pogodbo za zatiranje hüdo-delnikov.“

„Ne vidi se mi neprimerno. Povej mi pogoje.“

„Prvi pogoj je, da se vsi moji podaniki hüdo-delniki, ki prebivajo v tvojoj državi, obesijo.“

„To je nemogoče, prijateo!“ — „Pa zakaj ne?“

„Ar se v Vrbovini nikaj ne dela.“ — „To je pa imenitno!“

Med temi i drugimi nikaj menje zanimivimi pogovori je Komisar iz Vrbovine jo za žive i mrtve. Ančika je naravnoč kipela od ponosa i skoro besnela pri misli, da je ona skühala jesti, ki se tak dopadne Komisari iz Vrbovinske države. Vendar pa se ne izdala, liki čakala na ugodno priliko.

Ta prilika se njoj je ponüdila, kda so prinesli na stol zaistino fini piščeči paprikaš, ki je spravo Viljemi iz grla krik začüdenja, Komisari iz Vrbovine pa krik nepočakane požrešnosti.

V ednom samom megnjenji je Komisar v Vrbovini pojo velikanski krožnik paprikaša i se brez vsakoga pomisleka spravo nad drugoga.“

„Kak je viditi“ pravi Ančika „g. Komisari paprikaša tekne.“

„Gospa, celo kralstvo dam za eden krožnik paprikaša! V svojem življenji nesam jo nikdar kaj bolšega. Stvar zahtevle, ka se javi autor paprikaša.“

„Autor“ pravi Ančika, omedlevajoč od ginjenosti i veselja „autor sam jaz, najponiznejša službenica g. Komisara.“

„Bravo, bravo!“ zakriči s punimi vüsti Komisar Vrbovine. „Kak besa je mogla Vaša Milostivnost kaj takšega napraviti?“

„Dala bom recept za Vašo so-progo...“

„Gospa naj se ne trüdi, ar prinasa v Vrbovini se nikaj ne dela,“ je prekino Ančike Komisar z Vrbovine i pri tom ravno opravo s tretjim krožnikom paprikaša ino si odkapčo remen za štiri lüknje, da bi si na te način olajšao pritisk želodca.

Pojedina se je veselo končala i medtem, kda je šo Komisar z Vrbovine v svoj stan počivat, je tudi Ančika šla počivat z več kak ponosom.

Komisar z Vrbovine je odpotüvao drugo jütro. Polübo je Ančiki roko, si oblezno vüsta kak vsakši drugü Viljemov državlan i je počasto znova visiko küharico s tem, ka jo je proso za ostanek paprikaša.

„Poslušaj žena!“ pravi Ančiki Viljem. „Kak si vendar mogla napraviti paprikaš, če so pa vsi piceki poginoli?“

„Glej, to je tak: Če so v košari šče tak betežni i mrtvi piceki, je med njimi vsikdar nekaj zdravih, ki so naravnost izvrstni, ar so se ohranile nepokvarjeni med splošnov pokvarjenostjov. Ločila sam teda z največšov skrbjov vse zdrave piceke i ž njih napravila sijajen paprikaš, ki mi je prineseo takšo slavo.“

„Ka si pa napravila z mrtvimi?“ „K mesti sam je vrgla na gnoj.“ „Dobro, naj pride teda teh malo

zdravih i zbogom! — Vidili bomo, če bom meo takšo srečo kak ti pri paprikaši!“

Drügi den je Komisar stano z naphnjenim nosom kak ugruka, se spravo nad svoje velikaše, ločo maloštevilne poštene od vnoštevilnih pokvarjenih, napravo iz poštenih izvrsten paprikaš ministrov, generalov, šefov, ravnatelov, uradnikov, itd., ki so puni njegovoga komunističnoga düha, pokvarjega pa je vrge na gnoj, ali ka se bole razmimo, vrgeo jih je v vozo.

Dobra kuharica,

samostojna, ki zna tudi nekaj šivati, dobi takoj službo pri boljši družini v Murški Soboti. — Prijaviti se je na borzi dela v Murški Soboti.

Takoj sprejemem inaša

(vajenca) iz dobre krščanske hiže PÜCKO ŠTEFAN, podkovski i vozni kovač — BOGOJINA.

K božičnim praznikom

si najceneje lahko vso špecerijo nabavite po znatno nizki ceni samo pri domačem trgovcu v domači trgovini

Ferdo Horvath-a v Bogojini.